PRZEGLĄD PRASY Z. S. R. R. I EMIGRACJI ROSYJSKIEJ

Dodatek do Nr. 9) Codziennego Biuletynu Wydziału Prasowego M. S. Z.

Warszawa, czwartek 17 kwietnia 1930 r.

Z. S. R. R. A SPRAWY ZAGRANICZNE

POLSKA A Z. S. R .R.

Izwiestja 13.IV. ogłaszają przemówienie oskarżyciela Luczenko na procesie Związku Wyzwolenia Ukrainy w Charkowie, podkreślając oświadczenie oskarżyciela o tem, iż związek ten pracował w ścisłym kontakcie z dyplomatyczną placówką ościennego mocarstwa w Kijowie oraz inne oświadczenie, według którego „cały program Związku Wyzwolenia Ukrainy" podporządkowany był interesom Polski.

Prawda 10.IV., streszczając art. Dmowskiego, oświadcza, iż domaga się on od urzędowych kół polskich, aby koła te zaznaczyły stanowczo, iż nie mają nic wspólnego z przygotowaniami do zbrojnego zatargu, o których tyle się mówi. W komentarzu pismo oświadcza, iż artykuł Dmowskiego zasługuje na uwagę, gdyż zawiera wyraźne stwierdzenie przygotowań międzynarodowego kapitału do zbrojnego natarcia na ZSRR. Celem tego natarcia ma być, według oświadczenia Dmowskiego, ujarzmienie Rosji. Wykonania tych planów podjąć się ma Polska, która przy rozbiorze Rosji powiększyć ma swe terytorjum na wschodzie. Dla prowadzenia wojny otrzyma Polska pomoc finansową. Plan ten powstał, jak stwierdził Dmowski, na tle obaw świata kapitalistycznego o powodzeniu pięcioletniego planu rozwoju gospodarczego ZSRR. Pismo oświadcza, iż artykuły Dmowskiego nie ujdą uwagi pracujących mas ZSRR. Narodowa demokracja polska jest partją reakcyjną w największem znaczeniu tego wyrazu. Ogłaszając rewelacje, kóre potwierdzają całkowicie istnienie wojennego niebezpieczeństwa i fakt czynienia przygotowań do wojny przeciwko ZSRR przez „imperjalistów", Dmowski posiadał niewątpliwie źródłowe informacje. Zdaniem pisma, artykuły Dmowskiego uprawniają do jednego dodatkowego wniosku. Narodowa demokracja polska należy do opozycji i prowadzi walkę z „mafją Piłsudskiego". Demaskując militarystyczne zamierzenia rządzącego odłamu, narodowa demokracja dąży przedewszystkiem do skompromitowania marsz. Piłsudskiego i usiłuje wygrać dla siebie tę okoliczność, iż ludność Polski patrzy z niechęcią i nienawiścią na wszelkie projekty wojenne, przedewszystkiem na projekty wojny z państwem, w którem panuje dyktatura proletarjatu.

Zwiazda 6.IV. ogłasza odezwę do robotników ZSRR, podpisaną przez lewicową opozycję w białostockich związkach zawodowych. Opozycja ta stwierdzą, iż traktuje ZSRR, jako ojczyznę socjalistyczną światowego proletarjatu. Zdaniem autorów odezwy, robotnicy na „okupowanej przez imperjalizm polski Białorusi zachodniej" cierpią z powodu kryzysu gospodarczego. Odezwa podaje do wiadomości proletarjatu ZSRR, że w Białymstoku większość fabryk została unieruchomiona, że robotnicy pozbawieni zostali pracy i głodują, że państwo polskie nie udziela żadnych zapomóg bezrobotnym, że w przedsiębiorstwach, które nie zostały zamknięte, liczba godzin pracy podwyższona została do 14 na dobę, że płace są stale obniżane, że na tle tej sytuacji wzmaga się ruch rewolucyjny, przeciwko któremu „faszyzm" występuje wspólnie z „socjal-faszyzmem". Oświadczając, iż ludność Białorusi zachodniej prowadzi rewolucyjną walkę przeciwko „dyktaturze faszystowskiej" i przeciwko „socjal-faszyzmowi", autorowie odezwy stwierdzają, iż otuchą dla tej ludności są wiadomości o gospodarczym rozwoju ZSRR. Rozwój ten powoduje, zdaniem autorów odezwy, szaloną nienawiść burżuazji i potęguje kampanję przeciwsowiecką. Autorowie odezwy twierdzą, że w Polsce kampanja ta prowadzona jest ze szczególną siłą i że „imperjaliści polscy" obawiają się rewolucyjnych wpływów ZSRR na ludność ziem wschodnich Polski i szykują się z tego powodu do wojny przeciwko ZSRR. Wobec tych przygotowań autorowie odezwy oświadczają w imieniu klasy robotniczej na Białorusi zachodniej, iż przekształcą wojnę imjerjalistyczną na wojnę domową i obalą „dyktaturę faszystowską". Odezwa wzywa proletarjat ZSRR do pamiętania o tem, że wszelkie niedociągnięcie w rozwoju gospodarczym państwa sowieckiego zadaje cios rewolucyjnemu ruchowi światowemu i wzywa na tej podstawie proletarjat sowiecki do podniesienia wydajności swej pracy.

FRANCJA A Z. S. R. R.

Izwiestja 13.IV., donosząc w depeszy z Paryża o decyzji sądu handlowego, który odrzucił protest sowieckiej misji handlowej we Francji i sowieckiego syndykatu naftowego przeciwko zasekwestrowaniu 30 miljonów franków, złożonych przez wymienione instytucje sowieckie w bankach paryskich, na żądanie hiszpańskiego banku „Arnus", podają, iż misja handlowa założyła skargę apelacyjną przeciwko tej decyzji. W art. wst. pismo ocenia decyzję sądu francuskiego, jako „szczyt bezwstydu i prowokacji".

Drukarnia KADRA, Długa 50

Drukowano na prawach rękopisu.